

Už sú kose nade mlýnem,
nespała sem celý týdeň,
celý týdeň, štyry noci,
šohaj, pro tvé černé oči.

Černé oči, proč nespíte?
Vy dycky na mňa myslíte.
Spite, oči, ve dně v noci,
nemysllete na mňa nikdy.

339.

Z Krhova.

Bart. I. 7.

Volněji.

Svíť, měsíčku, jasně, neza-cházaj ešče, ešče je můj milý
na da - řekéj ce - stě.

Svíť, měsíčku, jasně,
nezacházaj ešče,
ešče je můj milý
na dařekéj cestě.

Lásko, lásko, lásko,
dokud' trvati máš?
Až budú skřivánci
na vánoce zpívat.

Na dařekéj cestě,
mezi hory, doły;
žádný neuvěří,
co je mezi nami.

Skřivanci zpívali,
můj milý nepřišel,
snád' se na mně hněvá,
řebo za jinú šel.

Potěšeňá nemám,
ale si ho hledám,
na tebe, synečku,
stále si zpomínám.

Mezi nama dvoma
lásko nejstáléjší,
tá bude trvati
až do smrti naší.

Dyby vás tu bylo
jak žita jarého,
dyž já tady nemám
potěšeňá svého.

340.

Z Líšně.

Suš. 255, Bart. I. 7.

Svic, mě - síčko, jasně, ne - za - cházé ješ - če, že je
můj Honzíček na da - le - ké cestě, že je můj Honzíček
na da - řekéj ce - stě.